

Sygn. akt II Ka 634/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Olga Wojtczuk

przy udziale Prokuratora Andrzeja Boruty

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2022 r.

sprawy **D. W.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 lipca 2022 r. sygn. akt II K 1653/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. wydatki postępowania odwoławczego przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 634/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 lipca 2022 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 1653/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	-	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
---

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut prokuratora	
1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu D. W. umożliwiają zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego prowadzonego przeciwko wymienionemu, w sytuacji gdy prawidłowa analiza całokształtu ustalonych okoliczności przedmiotowego zdarzenia, a przede wszystkim fakt, że oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości doprowadził do kolizji drogowej, a także wzgląd na cele prewencji generalnej prowadzą nieodparcie do wniosku, że społeczna szkodliwość czynu zarzucanego D. W. nie są nieznaczące, a co za tym idzie wykluczają zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o której mowa w art. 66 § 1 kk w stosunku do oskarżonego</p>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny </div>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzut zawarty w apelacji prokuratora nie był zasadny, ale należy wskazać, że w ramach wniosku nie było przeszkód prawnych do sformułowania wniosku o zmianę wyroku Sądu I instancji.

Institucja warunkowego umorzenia postępowania karnego jest zastrzeżona wyłącznie dla występków – drobnych oraz tych lżejszych z grupy o średnim ciężarze gatunkowym. Ponieważ warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem reakcji na przestępstwo łączącym się z określonymi dolegliwościami zadawanymi sprawcy z powodu popełnionego czynu zabronionego, nie może ono być stosowane wtedy, gdy są wątpliwości co do faktu popełnienia danego czynu przez danego sprawcę. Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienia od odpowiedzialności.

Oprócz formalnego wymogu, aby przestępstwo należało do typów występków o niedużym ciężarze gatunkowym, przepis art. 66 § 1 kk wymaga jeszcze, aby społeczna szkodliwość konkretnego czynu i wina sprawcy nie były znaczne, co każdorazowo zobowiązuje Sąd do

oddzielnego analizowania i ważenia obu tych czynników (natomiast skarżący posługuje się pojęciem, że wina i społeczna szkodliwość czynu muszą być nieznaczące). W celu ustalenia stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu winno się przeanalizować te spośród mierników społecznej szkodliwości, które wystąpiły w danym przypadku, a które wskazane zostały w art. 115 § 2 kk, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a ponadto przy czynach umyślnych – postać zamiaru i motywację sprawcy, a przy czynach nieumyślnych – rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Przy ustalaniu stopnia winy należy wziąć natomiast pod uwagę przede wszystkim możliwość i stopień: rozpoznawalności sytuacji faktycznej i prawnej przy podejmowaniu określonego zachowania, swobodnego podejmowania decyzji co do tego zachowania, prawidłowości przebiegu procesu motywacyjnego, zdolności i możliwości przewidywania przebiegu związków przyczynowych i skutków swojego zachowania, zdolności i możliwości pokierowania swoim postępowaniem – w danym czasie, danej sytuacji i danych okolicznościach.

Ustalenia, czy stopień społecznej szkodliwości czynu jest, czy nie jest znaczny, powinny być dokonywane w kontekście możliwego maksymalnego poziomu społecznej szkodliwości, jaką się wiąże z przestępstwami danego

typu, jaki przypisuje się sprawcy. Czyn z art. 178a § 1 kk godził w bezpieczeństwo ruchu lądowym, oskarżony jechał w pojeździe sam, więc wjazd do rowu nie groził niebezpieczeństwem dla innych uczestników ruchu. Wersja oskarżonego, że powodem zjazdu na pobocze było nagle pojawianie się zwierzęcia na drodze nie została obalona, a więc oskarżony znalazł się w szczególnej sytuacji drogowej.

Podkreślenia wymaga, iż w wyniku przeprowadzonego po zdarzeniu badania stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu dało wynik 0,33 mg/l o godz. 07:06, 0,23 mg/l o godz. 08:15, co oznacza, że miało tendencję spadkową i nieznacznie przekraczało dopuszczalny próg, po przekroczeniu którego można przyjąć, iż sprawca znajduje się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wskazał, że alkohol w postaci piwa spożywał poprzedniego dnia o godz. 21.00 i przypuszczał, że jest trzeźwy, gdyż czuł się dobrze. Oskarżony jako dorosła osoba z doświadczeniem życiowym, miał pełną świadomość negatywnych skutków spożywania alkoholu i wynikających z tego faktu zagrożeń jakie może za sobą pociągać dla niego, jak i innych uczestników ruchu drogowego, prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Oskarżony mógł przewidzieć, że alkohol spożyty poprzedniego dnia może znajdować się jeszcze w jego organizmie, a przez to oddziaływać na jego czynności jako kierowcy. Postawa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażona skrucha, udział w toczącym się postępowaniu karnym zasługiwały również na ocenę w zakresie przesłanek do warunkowego

umorzenia postępowania, a w szczególności co do prognozy na przyszłość w zakresie zachowania oskarżonego.

Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami. Oskarżony ma świadomość, że niewypełnienie przez niego zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania. Istota odpowiedzialności karnej w formie warunkowego umorzenia postępowania polega na zastąpieniu kary możliwością zastosowania określonych środków w tym przypadku świadczenia pieniężnego i zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego w połączeniu z obowiązkiem uiszczenia określonej kwoty pieniędzy nie oznacza potraktowania jego zachowania z nadmierną pobłażliwością, gdyż pociąga za sobą określoną – realną dolegliwość.

W ocenie Sądu II instancji, dogłębna analiza stanu faktycznego, pozwoliła na uznanie, że stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie są znaczne, co z kolei w powiązaniu z faktem, że oskarżony jest osobą niekaraną, posiada pozytywną opinię środowiskową i brak jest podstaw do dokonania przypuszczenia, że podobne zachowania z jego strony mogą się powtórzyć w przyszłości, dała podstawę do wydania orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania w sprawie.

<p>Sam fakt postawienia zarzutu i konieczności stawiennictwa w sądzie w roli oskarżonego w ocenie Sądu Okręgowego, jest również dla oskarżonego swoistego rodzaju dolegliwością. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie zachodzą wszystkie przesłanki z <u>art. 66 kk</u> umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego D. W., co prawidłowo wskazał Sąd I instancji.</p>					
<p>Wniosek</p>					
<p>wniosek prokuratora o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<table border="1" data-bbox="584 808 1011 1032"> <tr> <td data-bbox="584 808 1011 891"># zasadny</td> <td data-bbox="1011 808 1479 1043" rowspan="3"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="584 891 1011 958"># częściowo zasadny</td> </tr> <tr> <td data-bbox="584 958 1011 1032"># niezasadny</td> </tr> </table>	# zasadny		# częściowo zasadny	# niezasadny
# zasadny					
# częściowo zasadny					
# niezasadny					
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>					
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku</p>					

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 lipca 2022 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 1653/21.	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i podniesionego zarzutu oraz brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiężle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		

-----		-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----		-----	
4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----		-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-----		-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----		-----
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O wydatkach Sąd orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. 616 § 1 i 2 kpk, gdyż wydatki ponosi strona - oskarżyciel publiczny, której apelacja nie została uwzględniona, w tym przypadku Skarb Państwa.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 lipca 2022r. sygn. akt II K 1653/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana